

Sygn. akt. IV Ka 172/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Aleksander Ostrowski (spr.)

Sędziowie SSO Dorota Kropiewnicka

SSO Joanna Żelazny

Protokolant Artur Łukiańczyk

przy udziale Leszka Karpiny Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 r.

sprawy **A. F.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 177 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków

z dnia 10 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 619/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Krzyków do ponownego rozpoznania.

Sygn.akt IV Ka 172/14

UZASADNIENIE

A. F. został oskarżony o to, że w dniu 6 czerwca 2013r. we W.,nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że kierując samochodem ciężarowym marki P. (...) nr rej.(...),jechał lewym pasem ruchu ul. (...) od strony ul.(...) i zbliżając się do przejścia dla pieszych oznaczonego znakiem D-6 i P 10, nie zachował szczególnej ostrożności, a zwłaszcza nie obserwował należycie sygnalizacji świetlnej w wyniku czego wjechał na przejście dla pieszych przy czerwonym świetle dla swego kierunku ruchu i potrafił A. D., która przechodziła przez jezdnię ul.(...) na tym przejściu dla pieszych z lewej strony na prawą w stosunku do kierunku jazdy w/w pojazdu, czym spowodował u niej stłuczenie, krwiaki, obrzęki, rany na głowie, złamania kości twarzoczaszki oraz stłuczenia uogólnione co skutkowało naruszeniem czynności narządów ciała A. D. trwającym dłużej niż 7 dni tj. **o czyn z art.177§1 kk.**

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Krzyków z dnia 10 grudnia 2013r. **sygn.akt II K.619/13** postępowanie karne przeciwko oskarżonemu A. F. o powyższy czyn na mocy **art.66§1 i 2 kk** oraz art.67§1 kk warunkowo umorzono ustalając okres próby na 2 lata.

Nadto, na mocy art.67§3 kk w zw. z art.39 pkt.7 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł.

Jednocześnie obciążono oskarżonego kosztami procesu należnymi Skarbowi Państwa a także oskarżycielce posiłkowej A. D.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora ,który zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść,polegający na niesłusznym przyjęciu,że wina i społeczna szkodliwość zarzuconego A. F. czynu nie są znaczne,wskutek czego zostały spełnione przesłanki uzasadniające warunkowe umorzenie postępowania,podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

Stawiając powyższy zarzut Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Krzyki do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Analiza akt przedmiotowej sprawy,w tym bezspornych okoliczności faktycznych w jakich doszło do uszkodzeń ciała pokrzywdzonej A. D. wskazuje na trafność zarzutu Oskarżyciela Publicznego w zakresie poczynionej przez Sąd Rejonowy oceny przesłanek z art.66§1 kk,a w konsekwencji tej oceny zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.

Wprawdzie Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu apelacji jakoby doszło tu do błędu w ustaleniach faktycznych ,które są prawidłowe,natomiast niewątpliwie po stronie Sądu I instancji miała miejsce obraza przepisów prawa materialnego, a to cytowanego wyżej przepisu art.66§1 kk.

Bezsporne jest bowiem to,iż oskarżony A. F. dopuścił się zarzucanego mu czynu,gdyż przemawia za tym całość materiału dowodowego,w tym także wyjaśnienia samego sprawcy.

Sąd Rejonowy bardzo wnikliwie i z powołaniem się na poszczególne wiarygodne dowody przedstawił ustalenia faktyczne z których jednoznacznie wynika w jaki sposób i na skutek jakich okoliczności doszło do potrącenia pieszej,zaś Sąd Okręgowy w żadnym razie nie znajduje podstaw do kwestionowania tej części wywodów Sądu I instancji.

Zastrzeżenia Sądu Okręgowego odnoszą się natomiast do koncepcji warunkowego umorzenia postępowania,której zasadnie Prokurator zarzucił nadmiernie tolerancyjną ocenę stopnia winy kierowcy samochodu i rozmiaru społecznej szkodliwości jego czynu.

W ślad za argumentacją Prokuratora powtórzyć należy,iż mimo obszerności pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku,Sąd Rejonowy nadmierne znaczenie nadał okolicznościom łagodzącym,których nota bene Sąd Okręgowy nie neguje uznając jednak,iż przeciwko warunkowemu umorzeniu postępowania przemawiają istotne okoliczności obciążającego oskarżonego A. F..

Prawdą jest,że oskarżony A. F. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu,okazał skruchę i samokrytycznie ocenił swój czyn,przeprosił pokrzywdzoną i nie był dotychczas sądownie karany.

Równocześnie jednak nie sposób potraktować jako okoliczności drugorzędnych tego,iż do wypadku doszło, kiedy piesza prawidłowo przechodziła jezdnię w miejscu ku temu przeznaczonym i przy zielonym świetle sygnalizatora.

Nastąpiło to przy tym w centrum miasta,przy dobrej widoczności i sprzyjających właściwej obserwacji warunkach drogowych.

W oparciu o doświadczenie życiowe wykluczyć w związku tym należy ewentualne przeoczenie ze strony kierowcy P. czerwonego światła dla jego kierunku jazdy,gdyż bardziej wiarygodna jest tu teza,iż cały skład prowadzony przez oskarżonego A. F. (P. plus laweta z samochodem) uniemożliwił mu nagłe zatrzymanie przy zmianie świateł i stąd też wjazd samochodu oskarżonego na przejście dla pieszych w czasie,gdy przechodziła po nim A. D. albowiem kierowca liczył,iż zdąży bezpiecznie przejechać bez konieczności zatrzymania się.

Niewątpliwie zwiększa to stopień winy kierującego P.,zaś to iż pokrzywdzona odniosła obrażenia jedynie z art.157§1 kk jest li tylko szczęśliwym zbiegiem okoliczności,bo równie dobrze przy takich właśnie okolicznościach mogła stracić życie,podobnie jak każdy potencjalny pieszy.

Podsumowując powyższe rozważania,Sąd Okręgowy stanął na stanowisku,iż rozmiar naruszeń prawa o ruchu drogowym ze strony oskarżonego A. F. jest tak duży,że odnosząc to na grunt prawa karnego stopień jego winy oraz społeczna szkodliwość jego czynu w żadnym razie nie uzasadniają warunkowego umorzenia postępowania.

Sąd Okręgowy zastrzega się w tym miejscu ,iż nie wypowiada się w kwestii rodzaju i wymiaru orzeczonej przy ponownym rozpoznaniu sprawy kary pozostawiając to swobodnemu uznaniu Sądu Orzekającego,aczkolwiek po raz kolejny podkreśla,iż nie aprobeuje zastosowania przepisu art.66§1 kk.

Kierując się powyższymi rozważaniami orzeczono jak w sentencji.